

[Økonomi- og budgetministeren.]

de forhandlinger, som regeringen i foråret og sommeren havde med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen om begrænsninger i den kommunale aktivitet ud fra konjunkturmæssige hensyn, drøftede man også spørgsmålet om lempelser i de nuværende standard- og normkrav fra statens side. Der blev truffet aftale med de kommunale organisationer om at tage spørgsmålet op til forhandling, når der havde været en drøftelse heraf i regeringen.

De centralt fastsatte krav over for kommunerne har jo også sammenhæng med de igangværende bestræbelser på i øvrigt at frigøre kommunerne i deres dispositioner gennem overgang fra refusioner til generelle tilskud. Jo større andel af udgifterne kommunerne selv skal finansiere, desto større tilskyndelse vil der være til at finde de mest rationelle løsninger på de kommunale opgaver. I det omfang, der fra centralt hold fastlægges detaljerede krav til udførelsen af anlæg eller til drift af institutioner m.v., modvirker man jo i nogen grad sigtet med at pålægge kommunerne et større finansielt ansvar.

Regeringen er da også enig i de grundbetragtninger, der ligger bag forslaget til folketingsbeslutning, som vi behandler i dag. I de forhandlinger, som man meget snart skal have med de kommunale organisationer, vil man da også på en række felter gå ind for lempelser og smidiggørelser.

Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad der bliver resultatet af disse forhandlinger, og må derfor i det følgende nøjes med at give et katalog over de vigtigste forhandlingspunkter, således som de er fremgået af det arbejde, der er udført inden for et udvalg i regeringen, der har beskæftiget sig med standard- og normproblemerne.

På socialministerens område vil jeg for det første nævne, at regeringen er indstillet på, at den tekniske og økonomiske godkendelse af nye plejehjem, som hidtil har ligget i boligministeriet, fra 1. april 1973 bliver lagt ud til de kommunale myndigheder. Det vil ske i sammenhæng med overvejelserne om etablering af såkaldte beskyttede boliger for ældre. Sundhedsstyrelsens funktion i godkendelsesproceduren tænkes samtidig overført til amtslægen. Socialministeriets godkendelse i henhold til omsorgsloven kan

herefter ske på grundlag af en erklæring om, at de gældende normer er opfyldt.

Ifølge udkastet til lovforslaget om den sociale bistandslov vil socialministerens godkendelse af plejehjem helt overgå til lokale myndigheder fra den 1. april 1974.

For det andet vil jeg med hensyn til daginstitutioner for børn henvise til, at socialministerens oplæg til forhandling med kommunerne også indebærer en forenkling af de centralt fastsatte standarder og normer.

Det gælder såvel vedrørende den administrative behandling af en ansøgning og oprettelse og godkendelse af en ny daginstitution som de bygningsmæssige standarder.

For det tredje må jeg sige, at socialministeriet derimod ikke ønsker at overlade beføjelsen til at normere personalet til den enkelte daginstitution til de kommunale myndigheder. Man mener, at det af pædagogiske grunde er væsentligt at fastholde visse centrale normer.

Inden for socialministeriets område er der yderligere overvejelser om en ændring, som dog ikke direkte vedrører de kommende forhandlinger med kommunerne. Problematikken på statens område er en anden. Her er spørgsmålet snarere, at der sikres de centrale myndigheder mulighed for at fastlægge og kontrollere niveauet for standarden af de offentlige ydelser. Med andre ord: sikre, at der ikke sker en ukontrolleret standardglidning. Jeg kan som et konkret eksempel på de bestræbelser, der udfoldes i det daglige budgetarbejde i denne henseende, oplyse, at socialministeren agter at skærpe proceduren for ændringer i antallet af pladser for elever eller patienter på institutioner under børneforsorgen og særfor sorgen, således at der ikke uden de centrale myndigheders godkendelse kan ske ændringer i pladsantallet.

På undervisningens område er der også forslag til ændringer. For det første fastsætter folkeskoleloven og de dertil knyttede regler standard og normer vedrørende bl.a. holdstørrelser, klassekvotienter og deltimer. Som instrumenter til styring af lærerforbruget er disse bestemmelser næppe hensigtsmæssige, og det må frygtes, at dette regelsystem vil vanskeliggøre ønskede pædagogiske fremskridt.

I undervisningsministerens udkast til forslag til lov om folkeskolen er det foreslået,